

Motion till riksdagen 2007/08:Ub205

av **Fredrik Olovsson (s)**

Högskolornas styrelser

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anføres i motionen om högskolornas styrelser.

Motivering

Regeringen har genomdrivit sin proposition om att styrelserna i högskolor och universitet ska ”avpolitiserars”. Med detta märkliga uttryck tycks regeringen inte mena att styrelserna ska utgöras av personer utan politisk uppfattning, utan snarare att denna uppfattning inte ska ha ett tydligt partipolitiskt uttryck. Regeringen tycks alltså se det som en stor vinst vad gäller högskolornas oberoende om styrelseledamöternas politiska uppfattningar så långt möjligt är höljda i dunkel.

Jag är av motsatt uppfattning. Det är naturligt att landets högskolor och universitetet har styrelser där ledamöterna har en bred förankring i det omgivande samhället. Av detta följer att personer med politiska förtroendeuppdrag på nationell, regional eller lokal nivå utgör en naturlig rekryteringsbas för en del av lärosätenas styrelser.

För en högskola som Mälardalens högskola har den regionala förankringen stor betydelse, och den förstärks av att man i styrelsen även har lokala och regionala representanter. Det är svårt att förstå varför regeringen ser ett problem med att det finns personer i styrelsen som är kommunalråd eller riksdagsledamöter, som i denna kapacitet fått sitt förtroende från väljarna. Att det är regeringen som utser styrelserna ger dessutom lärosätena ett skydd och säkerställer såväl ansvar som legitimitet i processen, något som går förlorat när regeringen tar ett kliv tillbaka.

Det är märkligt att regeringen inte ser dessa samband som både har en praktisk betydelse för lärosätet och betydelse för högskolornas legitimitet och förankring.

Fel! Okänt namn på

Högskolor och universitet är inte bara viktiga institutioner för kunskap, modernitet och regional utveckling utan använder också en anseelig mängd av våra gemensamma medel.

Mälardalens högskola har anslag på drygt 600 miljoner kronor från staten. Hur dessa resurser används för att på olika sätt ge nytta för såväl nationen som regionen är ingen liten fråga. Det förefaller naturligt att staten i den styrelse som ges ansvar för dessa medel utser en majoritet av ledamöterna, och det är svårbegripligt varför regeringen vill avhända sig den möjligheten.

Stockholm den 18 september 2007

Fredrik Olovsson (s)